

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicijski v „Katoliški Tiskarni“, Vodnikovcova ulica št. 2.

Oznaniila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna peti-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se določa primerno zmanjšanje.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semenjskih ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6 uri popoldne.

Štev. 251.

V Ljubljani, v četrtek 3. novembra 1892.

Letnik XX.

Vabilo na naročbo.

S 1. novembrom pričenja se nova naročba, na katero uljudno vabimo p. n. občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v administraciji:

Vse leto 12 gld.	Četrt leta 3 gld.
Pol leta 6 „	Jeden mesec 1 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec.
Po pošti velja:

Vse leto 15 gld.	Četrt leta 4 gl. — kr.
Pol leta 8 „	Jeden mesec 1 „ 40 „

P. n. naročnike nujno prosimo, da nam pošljejo zastalo naročnino.

Upravništvo „Slovenca“.

Popravek.

Slavnemu uredništvu „Slovenca“
v Ljubljani.

Sklicuje se na tiskovnega zakona § 19, pozivljem sl. uredništvo, da glede članka „Sramota!“ v „Slovenca“ številki 229. z dne 7. t. m. objavi v prihodnji številki „Slovenca“ nastopni popravek:

Odkar je magistratni tajnik Sešek referent za obrtne stvari, mestni magistrat ljubljanski ni nikomur dovolil izvrševanje gostilničarskega obrta brez pozvedb, predpisanih v obrtnem zakonu.

Za tega časa zoper nikogar, komur je mestni magistrat ljubljanski dovolil izvrševanje gostilničarskega obrta, ni bilo izključevalnih uzrokov, določenih v obrtnem zakonu.

V Ljubljani ni nobene „zakonito dovoljene“ vlačgarske beznice.

Vse očitane omenjenega članka, bodisi da meri na magistratni odsek ali na mestni odbor, je torej neosnovano.

V Ljubljani, 13. dan oktobra 1892.

Zupan:

Grasselli.

V znamenju fraze.

Dragi bralec! „Matematika je vzvišena, plemenita veda, ki po načelih računstva in merstva dovoljuje vsakemu prosto gibanje, v kolikor ne prekoraci teh načel.“

Čudna se ti zdi ta definicija, kaj ne da, in če si slučajno profesor, misliš gotovo na dvojko, če ne trojko. Na um ti pride znabiti Nestroy-ev izrek: „Des Lebens Unverstand mit Wehmuth zu geniessen, ist Tugend und Begriff“, ali kaka jednaka zbadljiva zabavljica na konfuzne definicije. Nemo goče se ti zdi, da bi kdo resno izustil tak nestvor. Počasi! Beri „Slov. Narod“ od ponedeljka. Tam nam razlaga člankar liberalizem tako-le: „Pravi liberalizem je svobodoljubno, vzvišeno, plemenito mišljenje, ki po načelih svobode, enakopravnosti in pobratimstva dovoljuje vsakemu prosto gibanje, v kolikor ne posega s tem v jednake pravice svojega bližnjika. Sum cuique.“ Da, sum cuique, to definicijo prepuščamo radostnim srcem gosp. člankarju „Slov. Naroda“.

Tudi v zgodovini pokazal se je gosp. člankar pravega mojstra. Srednji vek mu ni kar nič povšeči, vendar bo, upamo, priznal, da je naš srednji vek s svojo združeno organizacijo na krščanski podlagi vstvaril oni krepki srednji stan, ki ga je izpodkopal po 1848. letu ravno liberalizem s svojim „prostim gibanjem“.

Danes moramo na novo uvajati to združeno organizacijo, da rešimo ostanke srednjega stanu, ki

propada od dne do dne bolj. Kmet je živel, po člankarjevih besedah, v srednjem veku „življenje psa“. Mi nikakor ne občudujemo vsega, kar se je godilo prej in pozneje. Nekaj pa bi si usojali povedati o srednjeveških kmetih g. člankarju. Unrest v svoji kroniki piše o koroških kmetih, torej osebno tudi o slovenskih kmetih, da so nosili boljše obleko in pili boljše vino, nego njihovi gospodje. Danes, ko je odpravljena sicer tlaka, kar je prav, a je liberalizem naložil kmetijstvu drugih težkih bremen ter mu razkosal posestva, kar pa ni prav, pa kmet pije žganje!

Tudi ljudskih šol, pravi člankar, v srednjem veku ni bilo, temveč šole samo za gospodo. Do leta 1518 bilo je samo na Nemškem v rokah ljudstva petnajst prestav svetega pisma. Kje pa se je brati naučilo?

Vse te dozdevne pregrehe podtika člankar seveda cerkvi. Osebito ji očita, da je „rabila tezalnico“ in „sežigala bližnjike“, akoravno je že stokrat dokazano, da je to delala posvetna oblast. Če pa občuduje člankar francosko revolucijo, ki je prelila več nedolžne krvi, kot najkrutejše vojske, je to pač njegova stvar.

Se eno bi omenili radi. Člankar govori o napacnem laškem in nemškem liberalizmu in tema dvema nasproti stavi pravi, neskaljeni slovenski liberalizem. Mi pa pravimo, da je liberalizem eden, mejnaroden. To nam potrjuje ravno omenjeni članek „Slov. Naroda“, kakeršne trditve in napade na cerkev so priobčevali in še priobčujejo nemški, laški, francoski itd. židovsko-liberalni listi.

Naposled preti nam člankar z zgodovino. To nas ne vznemirja nikakor. Katoliški cerkvi ni se bati zgodovine, če je nihče ne zavija v strankarske namene.

Mi bi „Slov. Narodu“ priporočali samo to: „Gospod kolega, opustite fraze!“ Liga + 50.

LISTEK

Čikago in svetovna izložba leta 1893.

(Iz „Č. osad v Americe“.)
(Dalje.)

Se sijajnejše je v imenitnejših oddelkih mesta. Ulice, kakor so n. pr. „Piccadilli“ ali „Cromwell Road“ v Londonu, peta „Avena“ v Novem Jorku, „Wilhelmsstrasse“ v Berlinu in „Fauborg St. Germain“ v Parizu, so v Čikagu, najnovejšem milijonskem mestu, popolnoma neznane, kot za stanovanja finemu mestu.

Najboljše dokazujejo to Michigan in Wabash Avenue. Ti široki, dobro uglajeni in z drevjem zasajeni aveni primerjati je prej parkom, kakaj tako veliki in senčnati se po obeh straneh na milje se razprostirajoči vrtovi, v kojih se nahajajo najdražestneje vile in hiše, vsaka v samoti, nekoliko oddaljena od sosednjih hiš, zajedno „a house and a castle“ (hiša in trdnjava).

Tu, v tem razkošnem mestu vil ali letovišč, koja obdajajo parki in boulevardi, prislanjajoč se proti zapadu k jezeru, mi popolnem pozabljam, da se nahajamo v velikem trgovskem in industrijskem mestu, v čilem in rastočem Čikagu, v metro-

poli porazov žitne trgovine, železarske industrije in livarnic. Istotako ima zapadna in severna polovica svoja „residential suburbs“ (odlična predmestja), toda južno mesto vil ostalo je poslej najkrasnejše.

Za njim je najlepša, okoli Linkolnovega parka ležeča četrt; toda ta je najprijetnejša, ker se nahaja blizu lepih nasadov. Poleg tega je tu veličastno jezero, čegar valovi peró senčnate bregove.

Carobno Michigansko jezero! Razprostira se tu s svojo nepregledno, modro, kakor zrcalo gladko vodno gladino, z nebrojnimi ladjami, parobrodi in barkami! Slično je morju, toda nima njega valov, istotako ne odtoka in pritoka. Ali tudi ono ima svoje strašne ure; ko prihaja hladnejše, drvé se po njem razburjeni valovi, in hujše, hladnejše in nevarnejše je od samega oceana.

Pogoltnilo je že nešteto ladij. Proti jugu označujejo dva svetilnika pri zalivu reke Čikago veliko pristanišče, in proti vzhodu, blizu 3 kilometre od bregov Linkolnovega parka, popenja se nad vodno gladino visoki stolp, nazivljan „the Crib“, kjer crpa Čikago jezero vodo za svojo potrebo po predorih, nahajajočih se pod jezerom.

Med pristaniščem in „Michigan avenue“ razprostira se poleg jezernega brega park „Lake Side“, prostorna, s travo porasčena planjava, na koji se

leta 1893 priredi svetovna izložba. Že od prejšnjih izložb stoji tu velika steklena palača na severni strani tega parka, koji zaradi svoje lege znamenito gódi izložbam. Naj se obnese ta izložba kakorkoli znamenito (od Čikago se je nadejati povsem nekaj zares sijajnega), najznamenitejši izložbeni predmet bode Čikago samo, in v njem zopet trgovski oddelek mesta s svojim neobičajno živahnim gibanjem, s svojimi širokimi, po ameriških predsednikih nazvanimi ulicami, preko kojih vedejo dvojne, trojne in četvorne železniške proge.

Orjaške palače, katere tvorijo te ulice, so pravi velikanski čebelnjaki, zgrajeni iz kamna in železa, povsem pred ognjem varni, a vzlic temu izvršeni v impozantnem in bogatem slogu; nadstropij imajo po pet, osem, deset in dvanaest. Ulice so tlakovane z lesenimi, s katramom prevlečenimi kockami, da vozovi preveč ne ropotajo. Nasprotno so pa široki hodniki zgrajeni iz kamenenih štiri do pet metrov dolgih ploč, koje štrlé jeden do dva črevlja nad tlakom.

Istotako, kakor skoro v vsakem američanskem mestu, je i tu cela mreža brzovojnih in telefonskih žic, koje so pripete na visokih drogih. Čez ulice so često napeti drateni motvozi, na kojih v velikih, kovinastih blestečih črkah visé imena trgovinskih hiš, gledališč, hótelov in restavrantov. Hiše so po-

Politični pregled.

V Ljubljani, 3. novembra.

Notranje dežele.

Imenovanje novih članov gospodske zbornice. V gospodsko zbornico je poklicanih 21 novih dosmrtnih članov. To imenovanje je jasno pokazalo, kam da jedra grof Tasffe. Med novimi člani gospodske zbornice je 11 levičarjev, 7 desničarjev in pa 3 pristaši srednje stranke. Slovani so le štirje, in sicer trije Poljaki in dalmatinski deželni glavar Vojnović. Čehov ni nobeden poklican in s tem se je jasno pokazalo, da vlada mrzi nekako Čehe, ker nečejo privoliti v razdelitev češke kraljevine. K desnici pripadajo nastopni novi zbornični člani: Poljaki vitez Gorajski, baron Romaszkan in grof Zamojski, Hrvat conte Vojnović, princ Ferdinand Lobkovic, grof Silva-Tarouca in znani izvrstni katolikom in Slovanom pravični zgodovinar, upokojeni redni vsučiliščni profesor Ivan pl. Weiss. Weiss je eden prvih avstrijskih učenjakov in mu zaslug za znanost celo židovska „Neue Freie Presse“ odrekati ne more, dasi jej njegovo delovanje ne ugaja. Levičarji so: baron Eichhoff, vitez Eigner, dr. Exner, vitez Gomperz, vitez Hauer, baron Leitenberger, dr. Ludwig, baron Mages, vitez Zimmermann, baron Ringhoffer in princ Jožef Auersperg. K srednji stranki pa pripadajo generala pl. Braumüller in baron Catty ter baron Laudon. Pomenljivo je vsekako tudi to, da se je imenovanje novih članov gospodske zbornice razglasilo baš pred shodom odposlancev čeških strank v Pragi. Skoro se nam vidi, kakor bi bila vlada hotela s tem pokazati, da se na sklepe tega shoda ne misli ozirati, temveč se bode vsekako približevala levici.

Shod čeških odposlancev. Na shodu čeških odposlancev v Pragi se je doseglo bajno popolno sporazumljenje. Vse češke stranke so se izrekle, da se hočejo držati starega češkega programa, poganjati se za vresničenje češkega prava, razširjenje deželne avtonomije in popolno narodno enakopravnost. Čudno ni, da se je v teh stvarih doseglo popolno sporazumljenje, ker vse češke stranke so sedaj, odkar so se Mladočehi postavili na državnopravno stališče, v teh vprašanjih jedine. Loči jih bolj le to, kake taktike se hočejo držati. Nekateri so bolj za zmerno, drugi za radikalno postopanje. Na konferenci so se pa izognili takim nasprotstvom. Vprašanje je pa, kako dolgo bode to šlo v praksi. V časopisih se nasprotstvo že kaže. „Politik“ je zadovoljna s sklepi tega shoda, „Narodni Listy“ pa ne.

Nemški nacionalci se ne mislijo zadovoljiti z interpelacijo zaradi razpusta mestnega zbora v Libereci, temveč bodo v državnem zboru stavili nujni predlog, da se pozove vlada, naj prekliche odredbo deželne vlade, s katero se je razpustil liberški mestni zbor, in razpuščen mestni zbor zopet postavi v svoje pravice. Nemški nacionalci bodo se obrnili do zjedinjene levice, protisemitov in Coroninijevga kluba, da bi podpirali njih predlog. mi pa mislimo, da razen nekaterih protisemitov pa ne bode nobena stranka podpirala nemških nacionalcev. Plener se tudi ne bode upal tako očitno pokazati svojega prusofilstva, ker bi s tem škodoval svoji bodoči politični karieri. Zjedinjena levica bode le iz strahu pred nacionalci stavila kako rahlo interpelacijo v tej stvari, da se jej ne bode moglo očitati, da ni ničesa storila.

Vnanje države.

Italija. Predvečraj so bili po vsej Italiji volilni shodi. Govorilo ni nič manj kakor 62 kandidatov. Vsi so premlevali stare liberalne fraze. Nikdo

krite tudi s tvrdkami in napisi do najvišjega nadstropja, kar podaje ulicam posebno, neobičajno pestro in trgovsko lice. Pivnice, vinarne in „solouni“ (krčme) so tu povsod. Posebno središče Čikaga tvori z južno strugo reke Čikago zaprti oddelek s prelepim justičnim poslopjem, svetovalnico, gledališči, bankami, borzami in hoteli. Vsaka hiša je palača po pet do deset nadstropij in ima v pročelju petdeset in več oken.

Tu so nameščene prodajalnice, skladišča za blago in pisarne. Do višjih nadstropij potegne se padak, in da bi ne bili ti, koji se vozijo v gorenja nadstropja, zadrževani v daljnih nadstropjih, nahačajo se v mnogih velikih palačah padaki, na kojih je zapisano: „Ta padak se ne ustavlja prej, nego pred šestim nadstropjem.“ Torej so i tu nagličji pri padakih! Kakor strele letajo ti padaki gori in doli, da človeku ustavlja kar sapo. Nad civilizacijskimi pridobitvami Čikaga obiskovalci kar strme. Povsod je elektrika, brzojav, telefon, požarni signali, železnice brez vidnih motorov, ogromna skladišča za blago, prodajalnice, koje zavzemajo pol orala, biteče in tlačeče se tolpe ljudij, krik in šum, kakor bi gorelo mesto na vseh koncih. K temu se pa družijo zimi šo gosta megla in temán dim, koji trgovskemu mestnemu oddelku prouzroča tako črno lice, kakor sredi Londona. (Dalje sledi.)

ni jasno razvil svojega programa. Jeden kandidatov se je izrekel za odpravo porotnih sodišč.

Francija. Pravosodni minister je že predlagal predsedniku republike, da pomilosti zaradi štrajka v Orlaux-u obsojene delavce. Pomilodjenje se obnovi takoj, ko delavci začno delo.

Španija. V Madridu je bila velika demonstracija proti županu. Ljudstvo je razbilo več svetilnic. Prodajalnice in kavarne so pa morali zapreti. Zandarmerija je razgrajalce razgnala in 14 oseb zaprla. Več ljudij je bilo lahko poškodovanih.

Izvirni dopisi.

S Pohorja, 20. oktobra. (Letina.) Davno že sem menil poročati o tukajšnji letini, ali držal sem se pregovora: Ne hvali dneva pred večerom! Zlasti pozna jesen rada marsikaj pokazi, kar je prej lepo obetalo, bodisi z mrazom ali pa — kakor letos — z ranim snegom. Treba torej nekoliko počakati, da se pozneje more izreči popolnejša sodba o letini.

Ta se mora šteti letos v obče med srednje, ali celo slabe v primeri s prejšnjimi leti. Zakrivilo je to največ vreme, katero je bilo letos čez mero stanovitno, kakor z dežjem, tako tudi s pekočim solncem. Kakih dva- ali trikrat trajalo je deževje skoraj po celi mesec, da so ljudje že prosili lepega vremena. Ko je pa to nastopilo, ni bilo zopet več tednov — dežja in sadeže stiskala je suša. Razume se, da takšno vreme ni ugajalo vseskozi letini, posebno ako je pritisnilo ravno ob setvi, ko mlade rastlinice najbolj potrebujejo vlažnega in toplega vremena.

Žita so letos še precej obetala, ali malo izdala. Namlatilo se je povsod jako pičlo, da bo marsikateremu kmetu prihodnje leto treba kupovati moke za kruh. Boljša je ajda, zlasti koder so jo pozno sejali, ker letos je slana ni nadlegovala. Najlepša od vseh bila bi koruza, ko bi ji nadležni črv in pa neka silna nevihta koncem avgusta ne bila škodovala. Takrat pa jo je marsikje pomandrala na tla, kjer ni zorela, ampak gnila. S krompirjem je tudi srednja; po nekod ga je še bilo nekaj, dočim so ga drugod jako malo nakopali. Zelje pa že dolgo ni bilo tako slabo, kakor letos. Zakrivili so to največ črvi, katerih se je bilo letos silno veliko zaplodilo. Kjer niso za časa pokončevali tega mrčesa, ostala so od čvrstih rastlin — gola rebra. Repa, korenje itd. je še precej vzraslo, ali večinoma je ono zdaj še pod snegom in bojimo se, da bo mraz škodoval.

Najmanj vseh pridelkov pa je letos sadja. Čeravno je v spomladi lepo cvetelo, je večinoma že v cvetju se nekako pokazilo in posmodilo, ostalo pa je po leti odpadalo, tako da je zdaj v jeseni s sadjem obloženo drevje jako redko. To bo našemu kmetu največja rana v prihodnje, ker zdaj še sam prav ne vé, kaj in kje bo kupil za pijačo družini? Vino mu je predrago, mošta novega ni in če ima še kdo morda na Koroškem starega, pa mu je cena enaka vinu. Najbrž bode krivo to, da si bodo kmetje — vsaj čez zimo — kupili žganja, da odpravijo družino, kakor je tu v navadi, s pijačo. Včasih je za ta priboljšek bila dobra vsakršna domača jed, sedaj, ko so se posli tako razvadili, pa ne gre drugače, kakor s kakšno vpijančljivo pijačo. Zato se nihče ne zmeni, da vse to stane kmeta mnogo denarja, kakor sploh se žalibog moramo pritoževati, da s slabim stanjem kmeta nimajo sočutja. Vsled tega postal je tudi naš kmet nekako apatičen do vsega, kajti vkljub vsemu naporu ne kaže se mu od nikoder zarija boljše prihodnosti. Edino upanje stavi še na Boga, da On njega, od vseh strani stiskanega trpina ne bo zapustil. To je še njegov najslajši up, najboljša nada, — zato pa gorje vsem, ki mu iz srca trgajo sveto vero in mu vsiljujejo liberalizem, s tem pa delajo pot nevarnemu socializmu! Pohorski.

Socijalne stvari.

Pozabljeni. Neki slovenski list se je nedavno prav brez potrebe zaletaval v rajnega turinskega duhovnika J. Boska ustanove. In vendar je tega moža delo v najkrasnejšem besede pomenu socialno-preosnovno, novo kulturno delo, ki dobode po vseh večjih krajih svojih navdušenih in požrtvovalnih apostolov. Semenišča, t. j. zavodi koder se skupno vzgajajo po gotovih načelih nekaterniki za gotov namen, so brez dvojbe jako koristna; za nekaj stanov se njihova potreba javno povdarja. — Ali niso tedaj semenišča koristna tudi — rokodelcem? Najzapuščenejši stvor, na tem božjem

svetu bi dejal, je rokodelski učenec. Stradanje in zaničevanje in pohujševanje in palice so le prepogosto zanj jedina vzgojevalna sredstva. Stirinajstletni dečko, ki se mu že javlja samozavest in čut časti, pride jako velikrat še nepokvarjen v šolo — za peklo. — Versko vzrejenega mojster siloma odvrača od božje službe in od posvečevanja nedelj in praznikov. In to le prevečkrat tudi v beli Ljubljani! Mojstri in pomočniki, ki si ob ponedeljkih in sicer tudi čisto privoščijo obilnega počitka, ker praznovanje nedelje ali praznika pričenjajo stoprav proti večeru in je nadaljujejo do ranega jutra — v gostilnah, ti možje, pravim, tudi pri nas v obilnem številu skrunijo Gospodove dni. Da, po mnogih delavnicah se vrste ob nedeljah in praznikih šivalni stroji in zbijajo črevlji pri nas, v beli Ljubljani. In mladi učenec mora ubogati! — Grdo pohujšljivo govorjenje mora poslušati; sramotanju mora molčati in krivic brez broja trpeti. Tako se mu rodi zavest, da je zatiran, da je brez svobode in to zavest si redi pozneje v drugih razmerah z drugačnimi dokazi. V delavnicah se vlaga prvi kal — socialni demokraciji in — anarhizmu! Ne prezirimo te resnice! — — — A za učenca mora prinesiti seboj mladi dečko že marsikaj znanja in devolji — dobrih lastnostij; sicer ga noben mojster ne mara. Kaj pa s tistimi otroci, ki nimajo nobene vzgoje, ki rastejo po ulicah in se vzgajajo sami, tisti otroci, ki se od zgodnje mladosti živé že sami — s tatvino, ki so v nesramnostih in vseh hudobijah že mojsterski izvežbani? — Saj nam bivanja njihovega ni treba dokazovati. L. 1871 je bilo 651 oboroženih komunistov na pariških barikadah ujetih; mej njimi 237 16letnih, 226 14letnih, 47 13letnih, 21 12letnih, 11 11letnih, 4 desetletni, 1 osemletni in 1 sedemletni komunist — brez Boga in brez kralja. Na Dunaju so zadnje dni ujeli celo krdelo otročjih roparjev; samomori in druge pregrehe niso več redke mej paglavci! — — Sprijena mladina brez vzgoje, mladi proletarijat brez namena se tudi pri nas širi. Zalostna beseda „baraba“ je cela povest o tem poglavju. Zato pa — semenišča za sprijeno deco; zaslužno je podpirati sirote in jih voditi k dobremu; zaslužneje dasi težje trgati iz prepada mlade hudobneže. — In idejo obeh semenišč — za sprijeno deco in za rokodelske učence je spojil in izvel plemeniti mož — J. Bosko duhovnik. Krasne vspehe je imel; na tisoče jih je rešil. — Toda o tem natančnejših podatkov pozneje; danes smo hoteli označiti samo idejo — v premislek za nas in pa opozoriti da imajo naši severni bratje — Čehi že salezijansko družbo in zavode po nekaterih krajih. Vstanovil jo je bivši semeniški podvodja budijejevski, goreči g. J. Petr. Za kratko pridejo njegovi družbeniki tudi v Deštino; baronka Ilajsnerjeva jim je darovala hišo v ta namen. Krščanska ljubezen umeva — socialno preosnovo, in zato mora vsak pravi socialni reformator tudi umevati krščansko ljubezen in ž njo — krščanstvo. K.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 3. novembra.

(Stolnega kapiteljna in ljubljanskega dekanata udanostna izjava prevz. knezoškofu.) Včeraj predpoludnem poklonil se je stolni kapitelj ljubljanski prevzvišenemu knezoškofu ter mu izročil ob tej priliki svojo in ljubljanskega dekanata udanostno izjavo. — Mil. gosp. stolni prošt dr. L. Klofutar pojasnoval je v lepem in tehtnem nagovoru, kako je cerkev katoliška kot vojskujoča na zemlji imela hudih nasprotnikov, ki niso bili z najsilnejšimi napadi nikoli v zadregi. Žal, da je cerkev tudi med svojimi služabniki imela v vseh časih kakega nezvestega, ki je hodil z nasprotniki njenimi. Obžalovati moramo, da je tudi dandanes pri nas tako. Toda taki so popolno osamljeni; kajti reči moramo, da morda še nikoli ni bila duhovščina v naši deželi tako tesno sklenjena s svojim škofom, kakor je vsled vednih neopravičenih napadov nanj uprav v sedanjem času. A ne le duhovščina, tudi ljudstvo kaže vzlasti dandanes v svojih prekrasnih in prisrčnih izjavah od strani raznih občinskih odborov posebno udanost in ljubezen do svojega višjega pastirja. — Prevzvišeni knezoškof je izjavil v svojem odgovoru, da odkar je prišel v deželo kot škof, prejel je pre mnogo izrazov odkritosrčne udanosti in ljubezni od strani svoje duhovščine in od vernega ljudstva, ki

pričajo, kako tesna in iskrena je zveza med škofom in med ljudstvom. Prepričan sem — rekel je približno prevzvišeni — da bi se bili taki izrazi udanosti in ljubezni skazovali vsakemu, kdor koli bi bil prevzel kot škof vodstvo ljubljanske vladikovine. Zato vsi ti pojavi in udanostne izjave ne veljajo toliko meni kolikor stvari, katero moram zastopati kot škof. In to je, kar mene posebno veseli; vidim namreč v tem prelepe pojave katoliške zavesti med našim ljudstvom. In to zavest vsikdar krepiti in razširjati, to je naša najsvetejša dolžnost. Da ima Gospod, da imamo njegovi služabniki — tudi dandanes svoje nasprotnike, to seveda je umevno; da pa v kljub ogromni večini duhovnikov in vernega ljudstva, zvesto poslušnega in krepko borečega se na strani cerkve hodijo celo nekateri izmed naše vrste svoja pota, ločeni od nas, to je, kar me boli, ne toliko zaradi mene, kolikor zaradi njih samih in vzlasti zaradi škode, katero s tem trpi naša sveta reč. Toda upanje naše je sv. križ. In zgodovina cerkve nam spričuje, da trpljenje cerkve, britkosti, ki so jih trpeli kristijani od nasprotnikov, rodili so vselej za cerkev in človeško družbo najbolj-ših sadov. Upajmo in molimo, da bo Bog vse-milostni tako vravnal tudi sedanje britkosti cerkve in nje zvestih spoznavalcev! — Pač krasne in uvaževanja vredne apostolske besede, katere bodo brez dvoma tisočero odmevale iz vrst vnetih slovenskih katoličanov.

(Udanostne izjave.) Prevzvišenemu knezoškofu ljubljanskemu poklonila se je danes deputacija občine Ježice pri Ljubljani, obstoječa iz gg. župana A. Bolke in občinskega svetovalec Jan. Pečnika ter jim je izročila udanostno izjavo občine Ježica. — Nadalje je poslala udanostno izjavo občina Famlje v Vremski dolini na Notranjskem. Čast vrlim ljubljanskim okoličanom, pa tudi zavednim Krašvcem! Živeli!

(Osebnost.) Gosp. Finančni prokurator dvorni svetnik dr. J. Račič, je bil minoli ponedeljek od presvetlega cesarja v avdijenci vsprejet.

(Dar.) Milostni gospod knezoškof mariborski so darovali za novo cerkev sv. Jakoba v Dolu 100 gl.

(Iz Cirknice) nam naš drugi dopisnik potrjuje vest, da dobé okr. sodišče in davkarijo, kar je vzbudilo veliko veselje. Kje bode nastanjeno sodišče ali bodo zidali novo poslopje, to sedaj ni še gotovo.

(Iz Maribora) se nam piše: Zadnje dni je „Deutsche Wacht“ raztrosila laž, da je neki grobokop v Mariboru ropal mrličem dragocenosti ter počenjal še druge grozovitosti. Mariborski magistrat jo je zavrnil v „Tagesposti“ rekoč, da je grobokop pobrški v magdalenskem predmestju odpuščen iz službe, ker je kopal preplitve jame. „Vahtarica“ je sicer že preklicala dotično lažnjivo vest, vendar je osramotila mariborsko mesto, cerkve službeno osobje ter pospešila surovost, ker mnogi listi so ponatisnili ono laž. Liga + 49.

(Lovska.) Iz Cirknice se nam piše: Pred nedavnim časom je divja raca pripeljala iz Slivnice — tako se imenuje neka hosta — dvanaest svojih mladih, da bi jim pokazala pot do vode. Mej potjo so živalice posedle na nekem vrtu. Zapazila jih dva domača fanti ter ženeta v vežo. Stara se nekaj časa ogleduje, potem pa gré za mladimi v — ječo. Neki gospod je odkupil vse živalice ter jih spustil. Naš poročevalec dostavlja, da je ta resnična.

(Nesreča.) Poroča se nam, da se je minole dni peljal neki gospod čez Cirkniško jezero k delavcem; vozil ga je neki deček. V hipu se dvigne divja raca iz močvirja. Gospod dvigne puško, katero je imel pri sebi, ter sproži. Raca je odnesla svoje življenje, pač pa je strel dečku odbil dva prsta na desni roki.

(Griza.) V Tunjicah pri Kamniku so tudi zelo bolehalo ljudje za grizo. Malo je hiš, katerih se je ognila. Umrlo jih je do sedaj 11 za grizo.

(Z Reke) se nam piše: V soboto je skočila 60letna žena v vodnjak in si tako končala življenje. Povod tej žalostni smrti so dale tužne družinske razmere. Včeraj so jo potegnili iz vodnjaka in pokopali. — Reški župan praznuje v kratkem dvajsetletnico svojega županstva. Vsled tega misli napraviti dva slovesna obeda. — Tudi to je dobro, a še bolje bi bilo, ko bi se spomnil pri tej svečanosti ubožcev in revežev, kateri se množé, kakor gobe po dežju. Liberalizem, združen z madjarizmom, obeta vsem svobodo, prosto vest in druge dobrrote, naposled pa rodi sad le bogatinom, dočim revščina le še bolj

raste. Rečani so si od madjaronske Reke obetali zlato dobo, a zdaj nimajo niti onega, kar so imeli poprej. Habeant sibi! Liga + 37.

(Vinska letina v Istri.) Iz tinjanske okolice v Istri se nam piše: Vinska letina pri nas sme se imenovati letos v vsakem obziru dobra. Ker je bilo poletje suho in izredno topla jesen, posebno pa v času trgatve, da se je grojzdie v lepem, suhem vremenu spravilo, pridelali so, hvala Bogu, naši vinogradniki obilo in prav izvrstnega vina. Izvrstnost črnega vina (terana) in okolice tinjanske (Antignana) je v obče znana, žali nas le to, da so letos cene vinu izdatno pale in pri vsem tem pogrešamo navadnih kupcev s Slovenskega. Pravijo, da so jih zbegala italijanska vina. Nesrečna ona „klavzula“! Vendar čujemo z zadoščenjem, da se je že marsikdo nasitil italijanskega vina, in nadajamo se, da nas skoraj zopet obiščejo stari nam znanci in tudi drugi kupci. Opozarjamo zatorej gospode gostilničarje in krčmarje, kateri želé kupiti dobro in zdravo vino, naj se le sem potrudijo, dobili ga bodo po izdatno nižjih cenah, kakor prejšnja leta. Želi li kdo kakega pojasnila, postreže mu drage volje rodoljubni gosp. Ivan Defar, posestnik in gostilničar v Tinjanu, ako se na njega obrne. Potniki imajo do sem jako ugodno pot, ker iz Pazina, kamor se dopeljejo po državni železnici, odhaja pošta vsak dan brž po dolazku vlaka ob osmih zjutraj in o poldne in dospe v Tinjan ob poludneših dopoldne in polu dveh popoldne. Gospode kupce, kateri sem pridejo, zagotavljamo, da se bodo zadovoljni domov vrnili, njih pivec pa ne bodo tožili, da jih po italijanski čobodri boli glava. Zatorej svoji k svojim!

(Iz bosanske Dubice) se nam piše: Mesec oktober je bil jako spremenljiv; imeli smo toploto in mraz, prvi sneg pa smo dobili 22. dné. Hudo slano smo imeli dné 28.; danes, dné 1. novembra, pa imamo lepo, toplo vreme. Sladkorno peso smo spravili, pridelek je srednje vrste. Kdor je dobro obdelaval in ima dobro zemljo, temu se je delo dobro splačalo. Kdor pa ima slabo zemljo in delavce drago plačuje, ta ima zgubo, ker cena pesi je prenizka, namreč le 80 kr. meter. stot. To je še dobro, ker letos ni desetine od nje. Vlada sili kmete, da bi že sedaj orali zánjo, a kmetje se upirajo, ker je premalo dobička. Sicer pa so vsi pridelki po ceni. Sejmovi so zopet dovoljeni, a ni kupčije za živino, ščetince bodemo morali zá-se obdržati, ker ni kupca. Hudo bode za denar, ker ta mesec moramo plačati desetino. Vsled strahu pred kolero so zaprli mejo v Slavonijo ter ukazali stroge naredbe proti nevarni bolezni. Upajmo, da nas Bog obvaruje te šibe.

(Prva krona.) Listi so nedavno poročali, da so češki domoljubi sprožili misel, naj bi imovitejši darovali prvo krono, ki jo dobé v roke, šolski družbi „Komensky“. To misel so pobrali nemški nacionaleci, ki pozivljajo svoje pristaše, naj prvo krono darujejo „schulvereinu“ ali „stidmarki“. Zadnji „Mir“ pa poroča, da so celovski rodoljubi sklenili, posnemati Čehe ter darovati prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda.

(Domača umetnost.) Znan slikar in stolni koralist v Mariboru, gosp. Miroslav Tomec, je za cerkev v St. Vidu nad Ljubljano naslikal dve lepi podobi: Srce Jezusovo in Marijino.

(Umrli) je včeraj dopoldne v Zatičini na Dolenjskem g. Franc Fortuna v 65 letu dōbe svoje. Pokojnik je bil svojedobno podžupan ljubljanski, člen trgovinske in obrtne komore itd. Pogreb bode jutri popoldne ob 3. uri. R. I. P.!

(Zdravstveno stanje) mestne občine ljubljanske od 23. do 29. oktobra: Novorojenih 13, umrlih 14, med umrlimi je bilo 5 tujcev in 7 iz zavodov. Zbolelo je 6 oseb za grizo, 2 za kašljem.

(Tujcev) oziroma letoviščarjev je bilo leto v radovljiškem okraju 2145, in sicer 515 Kranjcev, 1270 oseb iz drugih avstrijskih dežel in 360 inozemcev. V logaškem okraju je bilo 343 tujcev.

(Prijeti) so nadsprevoznika južne železnice Fr. Marcinga, ker je na progi Trst-Kormin s ponarejenim ključem v vozu za prtljago odpiral kovčge in kradel iz njih razne stvari.

(Židje na Ruskem.) Židovske šole so se te dni ruskemu naučenemu ministerstvu podredile. — Sila prošnja omike in ž njo denarja željnih židov dohaja istemu ministerstvu, naj jim dovoli, da vstopijo v to ali drugo višjo šolo preko števila, ki je normalno določeno za ž. de. — Le nekaterim je ugodilo, večino pa je odbilo, kar vsekakor ne bo škodo ruskemu narodu in njegovi omiki.

Raznoterosti.

— Nemci in kolera Zmotil se je Bismarck, ko je rekel: „Nemci se nobenega ne bojé, razven Boga.“ Letos je prišel čas, ko so iskali junaški sinovi Nemčije rešitev pred kolero s tem, da so bežali; bojé se tedaj razven Boga tudi kolere. „Mosk. Viedomosti“ pišejo o Hamburgianih: „Bogatini so hoteli zbežati iz mesta, in ko so obkolili mesto s kordonom, pomagali so si z zvijačo priti iz mesta in s tem so epidemijo po Nemškem raztresli. Ali revni prebivalci so bili v strašnem položaju. Neki uradnik se je v obup ustreliš, ker mu je vzela kolera dva otroka in žena je v bolnišnici umirala. Pri prvem znamenju obolenja se mnogi ustreliš, utopé in tako žalostno dovršujejo splošno malosrčnost.“ O Berolinceh omenja, „Nov. Vremja: „Zadostuje, da se kdo ob zid zpre v omotici, in precej se razlega vpitje: policija! policija! za kolero je zbolel! Policija plane nad njega in vzle temu, da se ustavlja in brani, vlečejo ga v bolnišnico. Izmed množice ljudij, bolj od daleč stoječih, nihče reveža ne pomiluje, pač pa hvali vsak odločnost policajev. Tudi glasovi se slišijo: gotovo kakšen Hamburgian! Tak čut napolnuje sinove silno omikanega naroda, ki stoji v prvi vrsti, naroda razsvetljenega in Bog vé še koga. Kje je ljubezen do bližnjega? Kje je krščansko usmiljenje?“ Tudi dopisnik „Moskov. Viedomosti“ je opazil enako malosrčnost pri Berolinceh: „Takega strahu pred kolero, take otroške bojazni pred azijskim gostom bi še ne pričakovali pri ljudeh, ki se zmatrajo za omikane med omikanimi. Berolincev se je polastila zares groza. Bojé se jesti, piti, ne spé in le s strahom poslušajo, kar največi trapetci po mestu trosijo. Ako bi bil Bismarck vedel, ko je on besede izrekel, da pride čez nekaj let v Nemčijo kolera, nikdar bi jih ne bil izgovoril, da bi se mu ne bilo treba sramovati svojih rojakov. Berolin se še spoznati ne more. Mesto, ki je na kontinentu eno najbolj zdravih je enako ponvi, v katero se vlivajo različna desinfekcijska sredstva, kojih so na ulicah v istini cele zaloge. Mesto diši tukaj po karbolovi kislini, ondi po kreolinu, jodoformu itd. Izlivajo ta sredstva, naj si je potrebno ali ne, brez pomisleka, tako, da je zdravstveni svet ljudi opomnil, naj odnehajo v svoji gorečnosti, sodeč, da bode pozneje jih zmanjkovalo. Ta skrb je opravičena. Cena karbolne kisline je stopila višje, trgovci je večkrat nimajo, dasi tudi kemične tovarne brez prenehanja delajo in so vlado naprosili, da bi smeli tudi ob nedeljah delati, kar pa ni bilo dovoljeno. Ko se že sedaj take reči godé, kaj bode, kadar se kolera razširi?“

— Zviti Amerikanec. Neki Amerikanec je kupil lepo posestvo v razkošnem kraju. Vse mu je dobro šlo, le eno mu je manjkalo: voda. Ni imel vodnjaka. Ker je bil stiskač, ga ni hotel dati napraviti. Sklenil je, da si naredi vodnjak sam. Začne tedaj kopati. V šestih tednih po trudnem delu je izvršil svoj sklep. Voda je vedno naraščala. Toda, vodnjak se mu je zasul. Kaj pa sedaj? V novič kopati se mu ni ljubilo in denarja se mu je zdelo škoda. Kaj stori? Gre, položi svojo suknjo zraven zasutega vodnjaka, na suknjo klobuk in se skrije. Pridejo sosede in vidé suknjo in klobuk zraven zasutega vodnjaka, začnejo kopati, češ, reveža je zasulo — seveda našli ga niso in Amerikanec se je smejal.

Telegrami.

Dunaj, 3. novembra. Razglas namestništva naznanja, da sedaj na Dunaju ni kolere, kajti 8 dnij že ni nikdo zbolel za njo.

Praga, 2. novembra. Včeraj demonstrirali so češki dijak pred grobovi mladočeških časnikarjev, pri čemer so štiri zaprli. Zaprte so izpustili, ali kazensko postopanje proti njim se nadaljuje.

Solnograd, 3. novembra. Nadvojvoda Ludovik Viktor odpotoval je k pogrebu v Stuttgart. (Umrli je namreč vrttembergška kraljica, vdova Olga.)

Budimpešta, 1. novembra. Poslednjih 24 ur jih je 21 za kolero zbolelo, 9 pa umrlo.

Budimpešta, 2. novembra. Na neko vprašanje je odgovoril v finančnem odseku trgovski minister, da je agitacija za obnovenje svobodnega pristanišča v Reki neutemeljena, in vlada tudi dobro vé, odkod da prihaja. Rečani nimajo nobene škode, ker se je odpravilo svobodno pristanišče.

Budimpešta, 2. novembra. Vodja nezavisne stranke, Danijel Iranyi, je danes umrl.

Wildpark, 3. novembra. Cesar je odpotoval v Stuttgart.

Carmaux, 3. novembra. Danes zjutraj začeli so delavci zopet delati.

Peterburg, 2. novembra. Vlada je sklenila napraviti več ruskih gledališč v pribaltijskih mestih.

London, 2. novembra. V Ballinadrinu na Irskem je policist Pektington umoril policista Rogana, njegovo ženo in dva otroke, potem se pa sam usmrtil.

London, 2. novembra. Blizu Edinburga sta vkupje trčila dva vlaka. 13 oseb je ranjenih.

London, 3. novembra. Gladstone in Rosebery odklonila sta povabilo na banket pri lordmayorju v Guildhallu dne 9. nov. s predvezo, da sta se že drugam za ta dan zavezala.

Umrli so:

30. oktobra. Cezar Strigel, sobni slikar, 27 let, Cesta na Grad 12, jetika.

31. oktobra. Viktor Schraj pl. Redlwerth, hranilnični uradnik, 38 let, Rožne ulice 7, jetika.

1. novembra. Janez Sajovic, čuvajev sin, 2 leti in 8 mesecev, Strelške ulice 11, hydrocephalus chron. — Franc Malenšek, mizarški pomočnik, 41 let, je bil na Bičuju mrtev najden, umrl za kapom. — Marija Kateržavek, tiskarjeva vdova, 76 let, Krakovski nasip 24, oslabljene. — Viljem Ježnik, krojačev sin, 5 let, Rožne ulice 39, pyaemie.

V bolnišnici:

31. oktobra. Helena Majetič, gostija, 73 let, marasmus.

Tuji.

1. novembra.

Pri **Maliču**: Schrecker, Horn, Burkhardt, Kellerman, Kaiser, trgovci; Rühman, Spielman, Schnaderböck, potovalec, z Dunaja. — Winkler, Matzer in Kettner iz Grada. — Czechak, trgovec, in Fuchs, potovalec, iz Brna. — Es, potovalec, iz Würzburga. — Gross, učitelj, iz Suhorja. — Zhuber pl. Okrog iz Kranja. — Klebel iz Beljaka. — Lukan iz Kaire. — pl. Fichtenau, posestnik, iz Celja.

Pri **Stonu**: Celsi, operni pevec; Koudela, potovalec; Elger in Färber, trgovca, z Dunaja. — Dematir in Baskovits, trgovca, iz Budimpešte. — Troger, trgovec, iz Beljaka. — Kozuh, okrajni šolski nadzornik, iz Kopra. — Bertl, uradnik, iz Budejvice. — Schrockenfuchs iz Trsta. — Goldschmidt in Eisenstättler iz Križevcev. — Žužek, nadinženir, s sinom, iz Kranja.

Pri **Južnem kolodvoru**: Tanberg s hčerjo iz Begunj. — Heller, železniški strojevodja, iz Ljubna. — Strakaseh iz Ostroga.

Pri **bavarskem dvoru**: Habberger iz Borovnice. — Ivanežič, učitelj, iz Dobovca. — Wach iz Ljubljane.

Pri **avstrijskem caru**: Capella iz Šmarja. — Zagarjan iz Cirknice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Opazovanja	Barometar v m.m.	Termometer po Celsiusu	Vreme	Močilo na 24 ur v
7. u. jut.	732.4	9.0	sl. vzh.	oblačno	12.7
8. u. pop.	730.9	11.4	sl. zap.	dež	dež
9. u. zveč.	730.8	11.0	sl. zap.	oblačno	

Srednja temperatura 10.5°, za 3.5° nad normalom.

Stanje avstro-ogerske banke

dne 31. oktobra 1892.

(Brzjavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld. 491.709.000 (+16.201.000)
Kovinski zaklad	288.915.000 (— 49.000)
Listnica	186.000.000 (+15.682.000)
Lombard	25.290.000 (+ 599.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 6.713.000 (—13.031.000)

Koverti s firmo

Katoliška Tiskarna

po nižje ceni.

Izvrstna naložba kapitala.

4¹/₂% zastavna pisma

gališkega zemljiško-kreditnega društva, ustanovljenega 1842. l. s cesarskim patentom z dne 1. novembra 1841, pupilarno varna, davka in pristojbin prosta, torej prosta fatiranja.

Vsprejema jih avstro-ogerska banka.

Ta zastavna pisma izdajajo se na prve hipoteke veleposestva z jamstvom vseh članov.

Mestno in kmetško posestvo je pri tem izključeno.

Zastavnih pisem kroži za gld. 77.833.715, katera so vključena na posestvih v vrednosti 197.136.899 gld., to je 251.6% vrednosti krožujočih zastavnih pisem, tako, da pride na 100 gld. v zastavnih pisemih gld. 251.60 pokrivanja.

Ta zastavna pisma prodaja po dnevnem kurzu 466 8-5

menjalnica delniške družbe

DUNAJ, Wollzeile št. 30, **MERCUR** DUNAJ, Mariahilferstr. 74 B.

Lekarna Trnkóczy-jeva, Dunaj, V.

Trnkóczyjev grenki konjak,

okusno in najboljšo sredstvo za želodec.

I steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld.

prodaja

Ubald pl. Trnkóczy,

lekarnar v Ljubljani.

Prodajalci na drobno dobé rabat.

Lekarna Trnkóczy-jeva v Gradcu.

Zaloga piva.

Podpisani usoja si visokorodnemu plemstvu, dostojanstvenikom in sl. občinstvu javljati, da je izročil z dnem 1. novembra t. l. svojo

zalogo piva

gospodu **Ivanu Hafner-ju**
pivarna, sv. Petra cesta št. 47

za ljubljansko mesto, ter prosi in opozarja cenjene odjemalce, naj se izvolijo pri naročitvah obračati neposredno do označene zaloge mojega piva.

Velesposlovanjem

Božidar Fröhlich,
pivovar na Vrhniki.

Ozirač se na zgorajšnjo izjavo priporočam se cenjenim odjemalcem in sl. občinstvu z zagotovilom, najtočnejše izvršitve vsakega naročila. Pivo v steklenicah ali sodčkih dostavljalo se bo brezplačno na dom.

Velesposlovanjem

Ivan Hafner,
lastnik pivarne, sv. Petra cesta 47.

520 3-2

Dunajska borza.

Dne 3. novembra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 65 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	96 " 45 "
Zlata renta 4%, davka prosta	114 " 90 "
Papirna renta 5%, davka prosta	100 " 30 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	982 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	310 " 50 "
London, 10 funtov strl.	119 " 70 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 53 "
Cesarski cekini	5 " 70 "
Nemških mark 100	58 " 77 1/2 "

Dne 2. novembra.

Ogerska zlata renta 4%	112 gld. 05 kr.
Ogerska papirna renta 5%	100 " 45 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	140 " — "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	152 " 50 "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	186 " — "
Zastavna pisma avstr. ovr. zem. kred. banke 4%	96 " 25 "
Zastavna pisma	100 " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	191 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	63 " 30 "

Ljubljanske srečke, 20 gld.	— gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	16 " 75 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	62 " 50 "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	60 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	152 " 10 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2790 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	97 " 25 "
Papirni rubelj	1 " 16 1/2 "
Laških lir 100	— " — "

MERCUR

menjarnična delniška družba na Dunaju, I., Wollzeile šte. 10.

Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.

Razna naročila izvrše se najtočnejše.

Za naganje kapitalov priporočamo:

4% bolzansko-meranske prioritete.

4¹/₂% gališkega zemljiškega kreditnega društva zastavna pisma.

4% duhovsko-podmokelske (Dux-Bodenbacher) srebrne prioritete.

Brezplačno shranjevanje in oskrbovanje

imovine.

Natančnejša pojasnila dajo se v naši pozvedovalni pisarni ustno in pismeno.